

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 688/06
27.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srbije, Sekretarijata unutrašnjih poslova Šabac, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. 125/05 od 10.01.2006. godine, u sednici održanoj 27.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJU SE presuda Okružnog suda u Šapcu Gž.125/05 od 10.01.2006. godine i presuda Opštinskog suda u Šapcu P.5326/02 od 22.12.2004. godine, pa se USVAJA tužbeni zahtev AA i PONIŠTAVA rešenje tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova RS, Sekretarijata unutrašnjih poslova Šabac, pod brojem 116-58 od 14.05.1999. godine, kojim je tužiocu izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa, pa se tuženi obavezuje da tužioca vrati na radno mesto koje odgovara stepenu i vrsti njegove stručne spreme, u roku od osam dana od prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Šapcu P.5326/02 od 22.12.2004. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se kao nezakonito poništi rešenje tuženog od 14.05.1999. godine, kojim je tužiocu izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa kao i da se obaveže tuženi da tužioca vrati na radno mesto koje odgovara stepenu i vrsti njegove stručne spreme (stav prvi izreke), te je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove (stav drugi izreke).

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž.125/05 od 10.01.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.386. Zakona o parničnom postupku ("Sl.list SFRJ" br.4/77 ... "Sl.list SRJ" br.3/02), koji se primenjuje na osnovu čl.491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br.125/04), te je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz čl. 354. stav 2. tač.11. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema činjeničnom stanju, na kome je zasnovana pobijana odluka, tužilac je bio zaposlen kod tuženog na radnom mestu saobraćajnog policajca. Dana 18.11.1998. godine, komandir stanice saobraćajne policije tuženog je protiv tužioca podneo disciplinsku prijavu zbog osnovane sumnje da je počinio težu povredu radne obaveze, jer se 02.11.1998. godine u periodu korišćenja bolovanja, nalazio na graničnom prelazu u VV, radi prelaska u Republiku Srpsku. Istoga dana, 18.11.1998. godine, nadležni organ tužene je pokrenuo disciplinski postupak protiv tužioca, a doneto je i rešenje o udaljenju tužioca sa posla do konačne odluke disciplinskog suda. Po okončanju disciplinskog postupka, doneto je rešenje 14.05.1999. godine, kojim je tužilac oglašen krivim i izrečena mu je mera prestanka radnog odnosa, jer je utvrđeno da je učinio radnju koja mu je stavljena na teret (zloupotreba prava odsustvovanja u vreme bolesti), a koja predstavlja povredu radne obaveze iz čl.59. stav 1. tač.4. i 14. Zakona o radnim odnosima u državnim organima RS i čl.50. stav 1. tač.7. Zakona o unutrašnjim poslovima RS. Protiv ovog rešenja, tužilac je izjavio žalbu, koja je presudom Višeg disciplinskog suda Ministarstva unutrašnjih poslova RS od 23.07.1999. godine odbijena kao neosnovana, a prvostepeno rešenje potvrđeno.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pogrešno primenili materijalno pravo nalazeći da je osporena odluka doneta u okviru roka za vođenje disciplinskog postupka, odnosno da je prigovor zastarelosti neosnovan.

Međutim, u konkretnoj pravnoj stvari, disciplinska mera je izrečena posle nastupanja zastarelosti vođenja disciplinskog postupka po odredbi čl.59. stav 3. Zakona o osnovama radnih odnosa.

Naime, Savezni ustavni sud je odlukom I U.11/99 od 16.05.2000. godine, utvrdio da odredba čl.55. stav 2. Zakona o unutrašnjim poslovima, nije u saglasnosti sa Zakonom o osnovama radnih odnosa. Ova odluka objavljena je u

Službenom listu SRJ pre pravnosnažnosti odluke o izricanju disciplinske mere prestanka radnog odnosa tužiocu.

Prema čl.80. Zakona o Saveznom ustavnom sudu, Republički zakon za koji je utvrđeno da je nesaglasan sa Saveznim zakonom, ne može biti primenjen na odnos nastao pre objavljivanja odluke Suda, ako do toga dana nije pravnosnažno rešen. Ako je do toga dana pravnosnažno rešen, odnos definitivno ostaje uređen propisom koji je pre objavljivanja odluke Suda bio na snazi. Budući da je objavljivanje odluke Saveznog ustavnog suda usledilo pre pravnosnažnosti izrečene disciplinske mere, ona deluje i na odnos nastao izricanjem te mere.

Prema čl.2. Zakona o osnovama radnih odnosa, odredbe ovoga zakona uređuju i radne odnose koji se uspostavljaju sa državom. Otuda svi republički propisi, dakle i oni iz matičnog i oni iz posebnih zakona, moraju biti usklađeni sa osnovama iz radnih odnosa. Kako odredba čl.80. stav 1. Zakona o Saveznom ustavnom sudu, nameće obavezu primene čl.59. Zakona o osnovama radnih odnosa na sve slučajeve koji nisu pravnosnažno okončani do objavljivanja odluke Ustavnog suda, u reviziji se osnovano ističe da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo, zasnivajući svoju odluku na posebnom propisu Republičkog zakona - Zakona o unutrašnjim poslovima (i to čl.55. stav 2.), koji je bio na snazi u vreme izricanja mere.

Odredbom čl.59. stav 3. Zakona o osnovama radnih odnosa, propisano je da vođenje disciplinskog postupka zastareva protekom tri meseca od dana pokretanja postupka za utvrđivanje povrede radne obaveze, odnosno protekom šest meseci od dana kada je povreda učinjena.

U konkretnom slučaju utvrđeno je da čl.55. stav 2. Zakona o unutrašnjim poslovima nije u saglasnosti sa Zakonom o osnovama radnih odnosa, pa se sporna odredba Zakona o unutrašnjim poslovima (o privilegovanom roku za vođenje disciplinskog postupka, od jedne godine) ne može primeniti na odnos koji je nesporno nastao pre dana objavljivanja odluke suda, jer taj odnos do momenta donošenja drugostepene odluke u sudskom postupku nije pravnosnažno rešen.

S obzirom da je disciplinski postupak protiv tužioca pokrenut 18.11.1998. godine, a okončan 23.07.1999. godine (posle šest meseci od dana učinjene povrede - povreda učinjena 02.11.1998. godine) to je nastupila zastarelost vođenja disciplinskog postupka u smislu čl.59. stav 3. Zakona o osnovama radnih odnosa.

Pravnosnažnost disciplinske odluke nastupa pravnosnažnošću sudske odluke u drugom stepenu, ako je zatražena sudska zaštita u radnom sporu. Upravo u ovom slučaju pravnosnažnost je nastupila okončanjem postupka u drugom stepenu.

Na osnovu odredbe čl.395. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg